

Regen, regen en nog eens regen.
09-10-2001

Een zeer plaatselijke korte bui hebben we hier wel eens maar regen zoals dit weekend!!!!!!

Met bakken kwam het naar beneden in de hele omtrek.

Een plaatselijke bui is hier al gesprek van de dag en jullie zullen dus begrijpen wat voor een sensatie de regen van dit weekend bracht.

De kinderen vonden het prachtig en hebben het gebeuren aandachtig aanschouwt.

Een jongetje zei : "Ik heb gebeden om regen, alles is zo stoffig en droog."

Ja, daar sta je dan he, met je Nederlandse mentaliteit.

Ik moest in mijn zomerjurkje 13 puppen in veiligheid brengen en alle andere loslopen en rondslingerende attributen en was dus sjompie nat.

Overall modder, ook binnen natuurlijk.

Een van de puppies heeft kou gevat en is net aan de dood ontsnapt (hoop ik, het kan nog komen) in ieder geval is het puppie aan het herstellen bij mij in huis.

Maar natuurlijk, iedereen bid om regen maar niemand is er hier op voorbereid als het dan ook daadwerkelijk komt.

Het was al met al wel lachen.

Het hagelde namelijk ook in Nairobi.

"Ria ria straks gaat ons raam kapot!" Door de hagel spraken we over Nederland, sneeuw ijs hagel, "Hoe bescherm je dan je hoofd, ik zou niet naar mijn werk gaan veel te gevaarlijk!" De jongen in kwestie dacht dat het ijs op ons water ook uit de lucht kwam vallen, zo heb je zomaar spraakverwaring.

Ook etalage poppen hebben gezorgd voor veel lol. Dezelfde jongen, chauffeur van het weeshuis bracht mij naar een groot winkelcentrum in Nairobi.

De grotere winkelcentra worden eigenlijk alleen bezocht door Engelsen Amerikanen Ambassade mensen etc.

We hadden een drukke dag en konden niet op tijd in het weeshuis zijn voor lunch dus gingen we in dit winkelcentrum lunchen, en wel bij Wimpy.

In de winkels onderweg naar Wimpy stonden etalage poppen, ik loop er gewoon aan voorbij maar hij...hij snapte er niets van....."dit zijn mensen" zei die.."verkopen ze die?" Twee mensen staan te praten in de winkel en gaan dan lopen.."He ze lopen, die zijn echt".

Hij wilde dolgraag eentje thuis.

Als er dan bezoek kwam zette hij die voor de deur en ging zichzelf verschuilen achter de pop.

Zijn bezoek zou dan zeggen : "Jambo, habari", (hallo, hoe is het) en dan zou hij te voorschijn komen vanachter de pop vandaan.

Toen de Wimpy, "Dit is een mooi hotel".

Een hamburger had hij nog nooit gehad en ik heb net op tijd het papiertje ervan kunnen verwijderen anders had hij die ook opgesmikkeld.

Het bestek wat hij erbij kreeg gaf hem zweet op zijn voorhoofd maar na het eten wreef hij tevreden over zijn buik.

Deze zelfde chauffeur, hij heet Antony bezorgt altijd veel humor bij iedereen.

Is altijd vrolijk en klaagt nooit.

Een tijd geleden heeft zijn vrouw hem verlaten met de kinderen.

(Is niet ongewoon in Afrika hoor)

Het probleem was wel dat zijn vrouw terug was bij haar ouders.

Bij de bruiloft hoort de man een geit te geven aan de ouders, als hij dit namelijk doet moeten de ouders van de vrouw de vrouw weigeren als ze terug wil komen in huis.

Antony had geen geit gegeven en zijn vrouw zit nu bij haar ouders en keert niet terug.

Hij probeert alsnog een geit te regelen maar uiteindelijk komt hij er achter dat een nieuwe vrouw regelen makkelijker is.

Antony heeft dus een nieuwe vriendin.

Uiteraard baalt hij van het feit dat de kinderen bij zijn vrouw zijn, maar dat zijn vrouw weg is is volgens mij alleen onhandig.

Vrouwen doen hier alles met betrekking tot opvoeding, huishouding en vaak werken ze er ook nog naast, mannen doen vaak niets.

Antony werkt wel maar verdient maar negentig gulden per maand en daarmee kun je ook hier geen gezin onderhouden laat staan je kinderen in onderwijs voorzien.

Ik vroeg hem naar zijn leeftijd maar dat was echt een moeilijke vraag van mij.

Zijn verjaardag is in september maar welk jaar en datum?????????

"Ja, weet je wat het probleem is, mijn ouders gingen niet naar school en wisten dat dus allemaal niet, mijn broers, sommigen zijn groter en sommigen zijn kleiner ik schat dus dat ik er tussen in zit en een jaar of 28 ben, mijn vader heeft vlak voor zijn dood aan dorpsgenoten gezegd dat ik in september ben geboren".

Antony, het is me er eentje...continu.."ja ja"en dan heeft ie geen flauwbenul waar je het over hebt.

Valt in slaap als hij in de auto moet wachten omdat ik ergens een zakelijke afspraak heb.

Ligt helemaal een deuk als ik hem perongeluk de verkeerde kant opstuur.

Vandaag hadden we geparkeerd op een parkeerterrein en op de terug weg waren we wat aan het praten.

Opeens zeg ik : "Waar staat de auto eigenlijk?" "Ohhh, zegt Antony, die zijn we allang voorbij, ik volgde jou gewoon".

Kijk ik denk dat jullie het zelf moeten meemaken..ik kan het niet goed uitleggen.....maar hij bezorgt me regelmatig de slappe lach in ieder geval.

En dat is wel nodig in deze tijd.

Jullie krijgen veel meer mee hoor van de toestanden in Amerika, hier leeft iedereen van dag naar dag.

Komende vrijdag is het beter dat alle blanken binnen blijven en dat zal ik dus ook doen.

De Moslims hier hebben een demonstratie aangekondigt en via het weeshuis hoorde ik dat er hierdoor een grote kans zou ontstaan op gevechten.

De verwachting hier is dat het niet zozeer gericht is op Amerika maar meer op religie, aangezien de meeste blanken Christen zijn , en bovendien blank niet zegt of je Amerikaans bent of Nederlands lopen de blanken een groter risico.

Los daarvan is hier altijd veel aan de hand.

Overdag zijn de Kenianen bijzonder aardig, kunnen wij als Nederlanders een voorbeeld aan nemen.

Er zijn echter veel mensen die in ellende leven en groepen zoeken dus hun heil in criminaliteit.

Met name 's nachts kun je hier niet over straat.

(Ik woon aan Thika Road en dat is ook wel de gevaarlijke kant van Nairobi)

Ik heb al eens verteld over een steen op je raam maar daarnaast gebeurt het hier ook dat rovers scherpe voorwerpen op de weg leggen.

Als je stopt om je band te verwisselen ben je de pineut.

Een groep van rovers (hier noemen ze het gang's) komt uit de bosjes om je te beroven en veelal moet je dit met de dood bekopen.

Gisteren was er ook overdag veel aan de hand, ik was in Nairobi en mensen van het weeshuis belde mij om mij te waarschuwen met de boodschap: "Stop voor niks en niemand want er zijn weer problemen op Thika Road."

Weet je, ik begrijp het ook nog.

Mensen hebben soms gewoon echt niets hier, stelen is natuurlijk nooit goed en mensen dood maken al helemaal niet maar ja.

Zeshonderd mensen per dag sterven hier aan aids in Kenia, velen laten veel kinderen achter....hoe moeten die het redden.

Veel mensen hebben nog geen pensioen of een verzekering.

Wat als ze ziek worden.

Of wat als ze hun baan verliezen.

Ik zie moeders hier die zich te pletter werken voor negentig gulden per maand.

Alleenstaande moeders met kinderen.

Drie keer per jaar moet schoolgeld worden betaald ,dit is al negentig gulden per keer.....het valt ook niet mee.

Wel hoop ik dat alle mensen die mij willen bezoeken dit in hun oren knopen.

Kom dus 's ochtends aan met het vliegtuig en zorg ook dat je 's ochtends weer vertrekt, 's avonds ga ik gewoon niet gerust de deur uit.

Jeetje..ik dacht nog dat ik geen inspiratie had voor de nieuwsbrief maar ik type maar door.

Wat nieuws over het weeshuis.

Een week geleden zijn de vier vrijwilligers die hier waren vertrokken, de kinderen waren sneu.

De volgende dag kwam ik Bernadette en Sylvia (vanuit Holland) brengen.

Het was een en al blijdschap, de kinderen zongen spontaan, maakten tekeningen en hebben hun vol blijdschap alles laten zien.

Het zijn twee leuke meiden en ook ik ben er heel blij mee.

Dit weekend zijn er mensen geweest van een religieuze club uit Nairobi en brachten een aantal matrassen, ondergoed en gymbies.

Dit betekent dat we in dat opzicht weer even uit de brand zijn.

Schoeisel is hier altijd een probleem en ondergoed en matrassen ook.

Met name matrassen gaan niet lang mee, sommige kinderen plassen nog in bed, we hebben geen plastic onderlaketjes ofzo, kwalitatief zijn matrassen hier altijd dun en van stof en daardoor gewoon snel ten einde.

De kinderen waren er wel heel blij mee : "Ria, hij en hij en zij hebben geen matras en die van mij is alleen maar stukjes."

Dan heb ik nog een kind genaamd Emely, ze heeft een sponsor voor college en is dus nu naar college gegaan.

Probleempje...sponsorouders hebben nog niet betaald .....vrijdag moet ze dus van school.

BOC gas heeft nog een keer 150 kippen gebracht, nu moeten we voldoende hebben om de kinderen van eieren te voorzien en om nog wat te verkopen.

Dat is wel te gek.

Tot zover was nog geen kip bij ons dood gegaan, tot vorige week zondag.

Drie kippen en een puppie dood...dat was wel raar.

Dierenarts erbij veel gedoe, echt geen dag is hier voorspelbaar of te plannen.

Flexibel zijn en geduld dat is wat Afrika mij leert, elke dag.

Al mijn plannen lopen dagelijks in het honderd.

Morgen is Moi's dag, de dag van onze president hier, als het goed is nemen we de kinderen mee uit.

Maar ja, er kan zo weer wat tussen komen.

Kinderen die wormen hebben in hun huid of iets gestopt hebben in hun oren of zieke dieren, elke dag is een verassing.

Zelf ben ik ook ziek geweest, Malaria, of anders gezegd Malle Ria.

Ik neem geen preventie hiervoor omdat ik hier voor onbepaalde tijd ben.

Ik was moe vergeetachtig en kwam niet goed uit mijn woorden.

Overdag deed ik wat ik moest doen maar kampte met hoofdpijn en koorts.

Hierbij wil ik dus ook iedereen vertellen dat ik als ik ben achtergebleven met mail dat dit de reden is.

Mijn lampje was uit als ik thuis kwam.

Dit was voor nu weer even Afrika, lala salama...lekker slapen.....Ria Fennemaxxxxxxx

Ik heb geprobeert een leuke forto galerie te sturen van hier.....is dus niet gelukt..wie weet komt het nog.

Groetjes Ria Fennema